ח) ברכות סב: נ"ש, ב) [ברכות סב: לקמן כז: ע"ש], ג) [מדוח לד.] ז) [דש"א כטן, ס) נ"א וחיום הולך אחר הלילה וע' במי"ט, ז) [ויקרא טון, ז) [דה"ב כן, א] [בפסוק: לפני החלר], ט) רש"ק מ"ו, ז) [ז"ל

לניישן], כ) [לקמן כח:], () [מהלים נה], מ) ז"ל יומא כה., () [שסיים יעב"ץ], ם) עד כאן שייך לעמוד הקודם, ע) ז"ל דמת אסור.

דולקין מכאן ומכאן עד שהוא מגיע לבית

המבילה 🌣 ומדורה היתה שם ובית הכסא של

כבודם זה היה כבודו סמצאו נעול (ס יודע

שיש שם אדם פתוח בידוע שאין שם אדם

ירד ומבל עלה ונסתפג ונתחמם כנגד המדורה

בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד מ שהיו

קערים נפתחים יוצא והולך לו ימי שהוא רוצה

לתרום את המזבח משכים ומובל עד שלא יבא

הממונה יוכי באיזה שעה יו בא הממונה לא

כל העתים שוות פעמים שהוא בא מקרות

הגבר או סמוך לו מלפניו או מאחריו הממונה

בא ודפק עליהן והן פתחו לו אמר להן מי

השמבל יבא ויפים הפיםו פ מי שזכה זכה בו:

גמ' מנא ה"מ יאמר אביי אמר קרא יוהחונים

לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה

משה ואהרן ובניו שומרים משמרת המקדש

למשמרת בני ישראל אמרי אין שימור בעלמא

אשכחן דבעי פ כהנים ולוים שימור מיהו

מתניתין קתני בשלשה מקומות הכהנים שומרים

בבית המקדש זו או הלוים בעשרים וא' מקום

ואילו קרא כהנים ולוים בהדי הדדי כתיב אמרי

הכי קאמר והחונים לפני המשכן קדמה לפני

אהל מועד מזרחה משה והדר אהרן ובניו

שומרי משמרת המקדש אהרן בחד מקום

ובניו בשני מקומות ממאי מדכתיב והחונים

וכתיב שומרים חונים לחוד ושומרים לחוד

ש אימא כולהו בחד מקום לחודיה לא

ם"ד ₪ מה משה בחד מקום לחודיה אף

אהרן ובניו יו בחד מקום לחודיה רב אשי

ד א מיי׳ פ״ח מהל׳ בית הבחירה הל׳

ז ד מיי׳ פ״ח מהלכות בית הבחירה

הלכה יא ופ"ו מהלי ממידין ומוספין הלי א: ה מיי פ"ד מהל' ממידין ומוספין הל' א:

מ ו מיי׳ פ״ח מהלכות בית הבחירה

שימה מקובצת

אז ההולכה חחם חידם לו נחחה:

אן ההוכנת עמת תיבע כו למוק. ב] כבוד חה היה: ג] עד שהשערים נפתחים ויולא והולך: ד] שעה הממונה בא לא: ה] הפיסו זכה מי שוכה תיבע

בו נמחה: וז תיבות כהנים ולוים שימור בי ממוק. ז] על מיבות טוסט וחנים בעשרים נמחק מקום נמשם על כל מיבה קו ויחחד מקום נמשם על כל מיבה קו להורות כי לפ"ד ראוי למחקו: ח] ס"ד כמשה מה: ט] בניו כל חד וחד בחד:

ן ור"ל ביומא תיבת בעלמא נמחק:

יאן דלמ״ד בית המהדש כולו הרוי בירה

סים: יבן משתלח חוץ לשתי: יגן שמה מלאוהו נעול אות י' נמחק: ידן י"ל. אים. יבן משמנו מון נשמי. יגן שמים מלאוסו נעול אות יי נמחק: ידן י"ל. עיין תוס' זבחים (דף לא ולב): טון ביום

וטבל אמרו: טז] תורה דר' יוחנן: יז] קמא קא אתא הא תיבת קאמר

יזן תמח קח חמח הח שיפת חחתר:
נמחק: יחן לומר דבר חיבת לך נמחק:
יש לומר ור"י אמת אפיי: בן יוחנן נמי
ר': כאן היחה במול אלא היחה הכיפה
שוה לקרקע של הר הבית:
כבן הטמאים על שער מחיבת ופליגי
כבן הטמאים על שער מחיבת ופליגי

עד הבנין רשום קו למעלה להורות כי לפ"ד ראוי למחקו: כגן כדי לבייש לפי שכניסת כל העם היה דרך וחיבת לפוש נמחק: כדן שעה הממונה בא שואל

וכו': כה] בעזרה והיו קרובים: כר] כהנים בלא לוים תיבת לפני נמחק:

פי' הרא"ש

י ז מייי שם הלכה ד:

ז א מהי פיים מהכי בית הבחירה ז ופייה הלכה יא: ה ב מיי שם פייח הליין: ז ג מיי פייב מהלכות תמ ומוספין הלי יב ופייו הלייא:

בו.

דמה יעשה הואיל ולא יעבוד ולקמן [לג.] נמי אומר שבשעת השתחואה בשעת הקטורת היה ראש המעמד מעמיד את הטמאים בבן בשער המזרח ש(ופליגי בה שער הנילוץ אותו הבנין היה בנוי הבנין) ופליגי בה אמוראי בפסחים

לשם להשתחוות כדלקמן ויודעים שמפני במסיבה "ההולכת (4) או לו תחת הבירה וגרות

הטומחה הם חדלים ליכנס שם וחלו ויפיים בכאן בחלי בית המוקד הבנוי

אמר מסיפיה דקרא שומרים משמרת למשמרת: בקדש דאין מפילים פיים אלא בעזרה במקום הקדש דבעינן בבית אלהים נהלך ברגש⁰ כדמפרש במסכת יומא (דף כה.) והפיסו בחלי בית המוקד המקודש: **זכה מי שוכה.** ואף על גב דשאר פייסות היו בלשכת הגזית כדמפרש ביומא (דף כה.) התם היינו טעמא מפני שאותם כהנים שהיו בעזרה בה] היו קרובים ללשכת הגזית כיון דלשכת הגזית מקרבתו (1) להתם הוי מפייסי אבל הכא כיון דהוו בבית המוקד שעדיין לא ירדו לעזרה ואיכא נמי בבית המוקד מקום מקודש הוו מפייסי התם ובעזרה א"א לפיים דאין נכון לעמוד בעזרה בלא מלנפת כדאמר לקמן (דף ל)מי הממונה בא ונוטל מלנפת של א' ויודעין כולם שממנו פיים מתחיל א"נ משום דהוו קיימי בכוליאר מסובב אי אפשר דהוו אחוריהם לבית ולקמן [כט.] לאחר שפייסי) את סדר תרומת הדשן והגיע זמן עבודת יום שחיטה קתני וירדו להם ללשכת הגזית וטעמא כאשר פירשתי שאותו מקום קרוב להם יותר להפים: גבו' מנא הני מילי. כלומר מנלן מן הפסוק דבעינן ג׳ שומרים: אמר קרא והחונים לפני המשכן משה ואהרן ובניו שומרי משמרת הקדש. אהרן ובניו הרי ג' שומרים. ולבסוף פריך ואימא כולהו בחד מקום ומתרץ ליה: אמרי אין שימור בעלמא אשכחן דבעי ומיהו מתני' קתני בג' מקומות הכהנים שומרים. פשיטא דשימור בעי כדכתיב קרא מיהו אנן בעינן מנא ה״מ אהא דקתני במתני׳ דבשלשה מהומות היו כהנים בין לפני לוים שהרי הפסוק משמע דבהדי הדדי הוו דמשה חשיב בהדי כהנים: אמרי והחונים לפני המשכן קדמה מורחה משה ואהרן ובניו שומרי משמרם הקדש. כלומר ודאי קרא לא חשיב משה בהדי כהנים ותדע לך מדכתיב החונים בראש הפסוק ש"מ הכי מדריש החונים לפני המשכן קדמה משה ואהרן ובניו שומרים דאם היה משה עמהן היה לו לכתוב לפני המשכן קדמה משה ואהרן ובניו שומרי משמרת דכולהו כי הדדי הוו: ואימא כולהו בחד מקום. כל שמירת כהנים בחד מקום גזירת המקום הוא שיהא ג' כהנים שומרים יחד שמירה אחת: לא פ"ד כמשה. כלומר ממשה אתה יכול ללמוד שהרי שמירת כהנים הוקשה לשמירת משה לומר לך מה משה בחד מקום שהוא לא היה שומר עמהם כך אהרן ובניו כל אחד בשמירתו לבדו: רב אשי אמר מסיפיה דקרא. יכול אתה בקל להבין דבעינן ג' מקומות בכהנים דכתיב שומרי משמרת (ח) למשמרת הרבה שמירות ואי בחד מקום הוו כולהו א"כ לא הוי אלא שמירה אחת:

במסיבה. ראיתי בפתרונו של ר' יעקב בר שמעון זל"ל בכל מדות מוכיח שמסיבה הוא עמוד של בנין שעולין ויורדין בו ע"י גלגול: סחם הבירה. כי היכי דפליגי ר' יוחנן ור"ל י] בעלמא (יומא דף ב.) גבי בא ושרפו לפני הבירה ואיכא מאן דאמר כל המקדש כולו קרוי בירה שנאמר אל הבירה

אשר הכינותיד) ואיכא מ"ד מקום יש בהר הבית ובירה שמו ה"נ פליגי הכא דלמ"ד יא] כולו בית המקדש היה המחילה הולכת תחת בית המקדש וראשה אחד פתוח ללשכת בית המוקד של מקום חול וראשה האחד פתוח חוץ לעורה אל מקום הטבילה ואפי׳ לרבי יוחנן דאמר מחילות שתחת היכל קדש ה"מ בפתוחות לקדש אבל פתוחות להר הבית אין עליהן קדושת הר הבית (ד) וכן מוכח בכילד לולין בסופו (פסחים דף פו.) ואף על פי שבנויות בקדש ולמ"ד מקום יש בהר הבית ובירה שמו מחת חותו מהום המחילה נמשכת ולכך עשו מחילה דמחילות לא נתקדשו וזב ובעל קרי משתלח יב! לשתי מחנות חוץ לעורה והר הבית: והנרום דולקום מכאן ומכאן. במחילה כדי להאיר לו: ומדורה היתה שם. במחילה סמוך לבית הטבילה אחר שטבל מתחמם שם: ובים הכסה של של כבוד וזהו כבודו. לפי שיש בו פתח ואדם שנכנס שמה יג] ימלאהו נעול סגור היה חוזר לאחוריו לפי שמבין שיש בו אדם: מלאו. הפתח פתוח בידוע שאין בו אדם ונכנס שם לעשות לרכיו: ירד. לבית הטבילה וטבל ועלה ונסתפג ונתחמם כנגד המדורה. והא דתנן במס׳ מגילה (דף כ.) לא מזין ולא טובלין אלא ביום היינו בחייבי טבילה שלריכין ספירה כמו טמא מת או זב או מצורע וכשיגיע יום ז' וספר מקלתו יטבול דס"ד אמינא הואיל היולילה אחר היום מתחלת הלילה הוי שביעי קמ"ל דלענין טבילה עד דהוי יום דכתיבוי וספרה לה ז' ימים ימים ולא לילות ונדה ויולדת טבילתן בלילה שהרי כל ז׳ שלהן הן טמאים הילכך ליל שמיני הן טובלין: בא וישב לו

אלל אחיו הכהנים. דאע"ג דעדיין אינו טהור עד שיעריב שמשו דהא טבול יום הוא י"ל יד] דחכמים לא הטריחוהו ללכת ולצאת משם הואיל ולילה הוא עד שיאיר היום דהא דאמרינן טבול יום אל יכנס למחנה לויה מדרבנן. ומהכא יש להוכיח על אותה שמועה של יבמות (דף ז:) דהכי פירושו דאמרינן התם מצורע שחל שמיני שלו ערב הפסח וראה קרי בו ביום שון אמרו חכמים אף על פי שאין טבול יום אחר נכנם זה נכנם מוטב יבא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שחין בו כרת רבי יוחנן אמר דבר תורה אפילו עשה אין בו שנאמרי) ויעמוד יהושפט בחלריו החדשה וגו' שחדשו בה דברים ואמרו טבול יום אל יכנס למחנה לויה והכי פירושו דבר חורה מין כ' יוחנן לא לאפלוגי אתא (ה) אלא מפרש מילתא דתנא קמא "ו קאמר הא דאמר ת"ק יבא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת ה"ק מוטב יבא עשה שיש בו כרת פסח וידחה עשה דמדרבנן שאין בו כרת באיסורו ואגב דאיירי בכרת נקט כרת והיינו דקא מפרש דבר תורה דאי ת"ק איירי באיסור שהוא מן התורה לא היה לו לר' יוחנן לומר ^{יח]} לד דבר תורה דהא בהא איירי אלא הכי היה לו לומר יש] א״ר יוחנן אפילו עשה אין בו אלא ודאי לפרושי מילתא דת"ק אתא ועוד דמוכח בכתובות (דף ת.) דר' יוחנן לאו תנא הוא דאמרינן התם אמר רב נחמן אמר רב חתנים מן המנין ואין אבלים מן המנין מיחיבי חתנים ואבלים מן המנין מתני׳ קרמית עליה דרב רב תנא הוא ופליג איתמר א״ר ינחק א״ר יוחנו חתנים מן המנין ואין אבלים מן המנין מיחיבי חתנים ואבלים מן המנין ומתרץ כי תניא ההיא בשורה ואם איתא דר' יוחנן נמי תנא הוא כי היכי דתריץ אליבא דרב רב תנא הוא ופליג היה לו לתרץ אליבא דר' יוחנן ב] ר׳ יוחנן תנא הוא ופליג אלא ודאי לאו תנא הוא. אי נמי אין להוכיח מכאן דאיכא למימר אותו חליה בחול לא היתה בא] הכיפה שוה לקרקע הר הבית וקי"ל בפסחים (דף פה:) דגגין ועליות לא נתקדשו ל"ש גגי עזרה ול"ם גגי ירושלים בקדושת ירושלים: עד שהשערים נפתחים. דלתות העזרה: יוצא והולך לו. דהואיל ולא יעשה עבודה מה יעשה לשם. אי נמי אגב חביבותא איקרי ועביד עבודה דומיא דהך דאמרינן בפ״ב דיומא (דף כד:) במה מפיסין רב ששת אומר בבגדי קדש דאי אמרת בבגדי חול אגב חביבותה מיקרי ועביד עבודה: יולה והולך לו. לביתו למלחכתו

תורה אור השלם וְהַחנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן קַדְמָה לפני אהל מועד מזרחה משה יאָבָר וּבְּנָיוֹ שׁמְרִים מִשְׁמֶּרֶת הַמִּקְדְּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רבינו נרשום במסיבה מחילה. בא וישב לו אצל אחיו הכהנים לאחר שטבל עד לבקר: שהשערים נפתחים. עד לבקר: שהשערים נפתחים. כיון שנפתחו יוצא והולך לו חוץ לב' מחנות עד הערב כדין של טבול יום בעל קרי: מנהני מילי. שהכהנים היו שומרים דאמר והחונים לפני המשכן מה במשכן שומרים הם הכי נמי במשכן שומרים הם הכי נמי בבהמיק: אמרי. אין ודאי שימור אשכחן דבעי ואילו קרא כהנים ולויים בהדי הדדי כתיבי דכתב משה ואהרן [ובניו] (וכמו) ומשה הוי לוי ומשמע דגבי הדדי הוי יתבי ואכתי מנלז דגבי הדדי הוי יתבר ואכתי מגדן דבג׳ מקומות ומגלן דכהנים [בפני עצמן] הכי קאמר והחונים לפני המשכן היינו משה ואהרן ובניו שומרים: ואהרן בחד מקום ובניו בב׳ מקומות. ואימא כולהו שומרים מקומות: ואימא מירוו שוכוים בחד מקום לא ס"ד כר': מסיפיה דקרא. משמע בפירוש ג' מקומות: הגהות הב"ח

 (h) גמ' במסיבה ההולכת תחת
 כל"ל וחיבת לו נמחק: (ב) שם
 מלאו נעול בידוע שיש כו': (ג) שם
 ואימא כולהו וכו' לא ס"ד כמשה מה משה וכו' אף אהרן ובניו אהרן לחוד בחד מקום ובניו לחודיה: (ד) מפרש ד"ה מחת הבירה וכו' אין עליהן קדושת הר הבית ואף מין עניהן קדושת הר הבית וחף מין עניהן קדושת הר הבית וחף בכילד לולין בסופו ולמ״ד מקום:

(ה) ד״ה בא רושב וכו׳ דהא לא מפרש האמריטן טבול וכו׳ אלא מפרש מילחא. נ״ב וכך פירשו החוס׳ מילחא. נ״ב וכך פירשו החוס׳ בפ״ק פיבמות: (ו) ד״ה וכי באיזו החוס׳ בפ״ק פיבמות: (ו) ד״ה וכי באיזו החוס׳ בריכת היינות הריבת היינות הריבת היינות הריבת הרי בפ"ק מיבנתם. (ז) ד"ר וכי במיזו שעה ממונה בא החנא עלמו שואל ואח"כ משיב וכוי אנכי אפרש לך: (ז) ד"ה זכה וכוי מקרבמו להו הוו מפייםי החם אבל הכא וכוי ובעורה אי אפשר לפיים הפיים שהפים אי אפשר לפיים הפיים שהפים בלשכת הגזית דאין נכון וכו' א"נ ב-ב-נו הגוים דחין נכון וכו' משום דלא הוו קיימי בי ומסביב: (ח) ד"ה רב אשי שותרי משמרת משמע ה משמרת משמע הרבה שמירות:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גמ' והלוים בעשרים ואחד מקום. נ"ב הכי תנן לה במדות ומייתי לה לקמן דף כז. ועיי באר שבע דגורס גם במשנחינו פי סוגיין ודייק לה מלשון המפרש לעיל במתניתין בד"ה היו עליות וכו':

פי' הראב"ד

היכא דלא אפשר שפיר דמי וא"נ מצי למימר כפיי המפרשים דממש היו ישנים עליהם וכיון שהממונה בא קודם היום כדבעי׳ למימר לקמן שקודם היום רגיל לבוא לקמן שקודם היום רגיל לבוא להעמיד את זקני בית אב להעסיקם בצורכי העבודה אז יהיה פרחי כהונה הולכים לישן כ"א על כסותו אלא שקשה אכתי מן הרובים דאמאי לא היו גם הם ישנים לאחר שהעמידהו

(דף פב.) חד אומר כדי בג] לפושי שכניסת כל העם דרך שם שנכנסים

הטמאים יזהרו לבלתי לטמאות עוד וחד אמר משום חשד שלא יחשידום שמפני מלאכתם הם חדלים ליכנס שם לעבוד עבודה ומעמידים אותם שם כדי שיראו אותם בני אדם ויודעים שמחמת טומאה הם חדלים ולא יאמרו מחמת מלאכה הוא דאם היו שבים לביתם יאמרו העולם מפני ביטול מלאכתם הם שבים: מי שהוא רוצה לתרום את המובח. כל אותם שרולים לתרום היו משכימים ושנים וג' בני אדם אין תורמין כי אחד הוא תורם אלא מטילין גורל מי שבא גורל לידו הוא תורם ובסוף מתני׳ט מפרש כילד תורם את המזבח הילכך קתני מי שרולה לתרום את המזבח כהנים שרולים כל אחד ואחד לתרום את המובח היה מכין את עלמו וטבל קודם שיבא הממונה על הפייסות ומפרש ביומה מה היה שמו ואמרינן במסכת יומא (דף ל.) דאין אדם נכנס לעזרה אפילו טהור עד שיטבול ומפרש התם טעמה: וכי בחיוו שעה בד] ממונה (ו) . שואל ואח"כ משיב כלומר אנכי מפרש לך: לא כל העתים שוות פעמים שהוח בח מקרות הגבר. תרנגול. בשליש הלילה לאחר חצות או סמוך לו בין מלפניו בין מלאחריו פעמים קודם פעמים אחר כך לא היה קבע בדבר אבל באמצע הלילה לא יבא: הממונה. על הפיים: בא. מביתו ודפק עליהם בין על שערי הר הבית בין על שערי בית המוחד הפתוח להר הבית והם פותחים לו: אמר להם. לכהנים שבאותו בית אב מי שטבל והכין עלמו לתרומת המזבח יבא

במכיבה. מחילות עשויות: תחת הצירה. בית המקדש ולא היה קדוש דצעל קרי משולת חון לשת ממנות מדרשיון בססחים (דף מו:) זו ולא כל זו לרכות בעל קרי: והגרות. היו דולקים במסיבה מכלון ומכלון: והדורת. היה שם להסתפג ולהתחמם אחר הטבילה: ובית הכסא של כבוד. היה שם המנן במסכת מקוואות בעל קרי שטבל ולא הטיל מים לכשיטול מים טמא ולכך עשו שם בית כסא להטיל מים קודם צבילה: בא וישב. בלשכת בית הנ יאע"ם שאיז טבול יום נכנם למחנה לויה יוש ע שמין עבול יום לכנס וממום מיים כדתנן בפ"ק דמס' כלים [מ"ח] החיל מקודש ממנו כו' עזרת נשים מקודשת ממנו שאין טבול יום נכנס לשם. ואפילו טבול יום דשרך וכ"ש טבול יום דבעל קרי דמשולח חוץ לשתי מחנות. ואין לך קריד ומוזמו חון כשבי מנוטוג זהן ק קרוב למחנה שכינה יותר מביח המוקד שהיתה שם חליו בקודש. ופר״ח דמעלה דרכנו הן אל גזרו אלא שלא יכנס שם עובר יום אבל אם הוא מבפנים אין זקוק לאת. והביא ראיה ממסכת סוטה ודף כ.ז דהתני התם לא היתה מספחת כן יקשני המט מו היעה ומסקע לשתות עד שפניה מוריקות [כו'] והם אומרים הוניאוה שלא תטמא העורה. ופריך למימרא ע) דמיתסר ליכנק למתוה לויה והא אמר מר מנין למת למחנה נויה והט טונו נו. במות ויקח שמותר ליכנס למחנה לויה שנאמר ויקח שרותר מדי יודר יודר מותר מד מפים ספן מרוכם ושומש כם זהי הפוד יום זקוק לנאת מכל מחנה לויה האיך ישחוט בסכין ארוכה. הילכך צ"ל שבטומאה שאירע בפנים אינו זקוק שבטומאה שבטותאה שלירע בפנים אינו וקוק לאח. וריי זייל מירן שלא גזרו אלא על החלו ועורמ עזים הוא שער אינו המשתש פניסה ויליאה לעשוח הרחקה לעתאים שלא יקרבו שתה אבל על כל שלר מתנה לויה לא גזרו: גבל מה"ית. בדונו שותוב בחובה של אחר. בה" סחר מחנה נדה מורוג בבי מהיית. בחל מחנים וגר ובחים מהיית. בעי שימור כמקדש לחמר קל בעירונין ודף ב.] משכן חקרי מקדש מקרים אקרי משכן. מתניתין קמני בני ומקדש אקרי משכן: מתניתין קמני בני מקומות. והסי דקלא משמע דבעי שימור מיהא בני מקומות מגלן. ותו

פריד

בגם הם ישנים לאחר שהעמידהו מגבה לאחר שהעמידהו שונכ לוכלונות ליקף "עכל" עפודה" ואם לולים למנות הישנים בנו ליקף "עכל" עפודה" לארים הישנים בני קודש אוקני ביום ובין בלילה כדמפרש לקמן ובמסכת מדות קחני בהדיא נתן כסותו עליה וישן לו אלמא שהיו ישנים בניי קודש אוקני בית אב קאי כלומר דשמא ס"ד לא היה צריבין לשמור אבל קמן בנמי זבחים מוכח דיש מקומות שהיו שומרים בבית אבטינס ובית אבטינס ובית אבטינס ובית הניצוץ ובין למיות שהיו שומרים בלי איחור לכן עבודה קמ"ל שלא היה ישנים בהם שבויון לבגדי קודש הוא זה אלא פושטין ומקפלין ומניחין וכר: אידע קרי באחד מהולה: ס) נרות דולקות על הסמיכה מכאן ומכאן פ"י כמו בהרבה מקומות היו דולקין וטעם הדבר נ"ל מפני שהמסיבה הולכת בסיבוב והיקף פירוש מעלות ומורדת תחת הארץ. ובשביל שהיה צריך להקיף לא היה די בנר אחר במקום אחד אלא בהרבה מקומות ומדורה היה שם בבית המוקד ובית הכסא של כבוד בתוך המחלה: ובירושלמי פרק ביצד צולין מסיק תנ"י "יהודה אומה מהיתה בית הכסא של כבוד ומשמע שכך הוא רוצה לרקדק משום כלומר כיון דקתני יוצא והולך במסיבה תחת הכיפה אלא אחין לבירה ובמקום טבילה שם היתה ביתה מסא של בא אדרבה מביא האיה אינה טמאה אלא נקיות כלומר אין בצואה טומאה ואל נקיות כלומר אין בצואה טומאה ואלא נקיות בעלכא שלא רצה שיהיה מקומה תחת הבים בהיה אומף היוט אהוהיה אדיקא וקאמר בחימה כ"צואה אינה טמאה אלא נקיות כלומר אין בצואה טומאה ואל נתקדשו היה לו לילך בקצרה ולא במסיבה שתחת הבירה של קרות כלומר אין בצואה טומאה ואל נתקדשו היה לו לילך בקצרה ולא במסיבה שתחת הבירה בירו של היה שם בית הנסא בל לי עוקדשו היה לו לילך בקצרה ולא במסיבה שתחת הבירה בירו המשל לשינה בירו ממשל מידעו בירו ממשל מודעו בירו מישל מודעו בירו להיום למורא או נחקדה לשם לתור או בפרק ביצוא למון מירו במר בירו במרק ליוש מות בירו ליידע ובפר מביר צולים מחול ניהו נראה הדמם לאות מהוראי וזה באר שום בית הודשל היי הודה מחילות הכל קודש ובפרק כיצד צולין מוכח דר׳ יהודה מ"ל דחול נינה נראה לשם למחני היה ודה של הוחלת בירו של מותני היה בחילה היב לה הוחלת היכל קודש ובפרק כיצד צולין מוכח דר׳ יהודה מ"ל דחול נינה נראה לשם למחולת היכל קודש ובפרק כיצד צולין מוכח דר׳ יהודה מ"ל הוחל נינה נראה לשם למחולת היב להוחלת מות בית הוחלת מות היב ביום למור בית היב בית המום ביום בית בלום בית המום בית הוחלת בית